**ČESKÁ REPUBLIKA**

# R O Z S U D E K
# J M É N E M  R E P U B L I K Y

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci jednal dne 13. října 2010 ve veřejném zasedání, v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jindřicha Bayera a soudců JUDr. Jiřího Straňáka a Mgr. Aleše Rýznara, o odvolání obžalované **Zdeňky Ž.** proti rozsudku Okresního soudu v Šumperku ze dne 25.6.2010, č.j. 2T 76/2010-7825, a rozhodl

## t a k t o :

Z podnětu odvolání obžalované Zdeňky Ž. se podle § 258 odst. 1 písm. b), d) trestního řádu napadený rozsudek Okresního soudu v Šumperku **z r u š u j e** v celém rozsahu a za splnění podmínek ustanovení § 259 odst. 3 trestního řádu se obžalovaná

**Z d e ň k a Ž.**,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

podle § 226 písm. a) trestního řádu

**z p r o š ť u j e**

obžaloby Okresního státního zástupce v Šumperku ze dne 29.4.2010, sp. zn. 1ZT 38/2010, pro skutek spočívající v tom, že

poté, co dne 31.10.2003, uzavřela v Šumperku s Luďkem Ž., nar. xxx, manželství, tak dne 28.11.2003 v Šumperku, formou notářského zápisu, spolu uzavřeli smlouvu o zúžení zákonem stanoveného rozsahu společného jmění manželů tak, že majetek, který bude nabyt některým z manželům nebo jiný oběma společně za trvání manželství, po uzavření této smlouvy nabývá do svého výlučného vlastnictví obviněná Zdeňka Ž. a závazky, které někomu z manželství nebo oběma manželům společně vzniknou za trvání manželství po podpisu této smlouvy, nabývá do svého výlučného vlastnictví Luděk Ž. a následně dne 1.12.2003 uzavřela v Šumperku, jako kupující s prodávajícím Miroslavem V., nar. , bytem xxx, kupní smlouvu o převodu nemovitosti, zapsané v katastrálním území xxx Šumperk, na listu vlastnictví č. xxx, jako bytová jednotka č. xxxa na listu vlastnictví č. xxx jako podíl 383/1000 na budově čp. xxx a přilehlého pozemku na ulici xxx, za kupní cenu 2.100.000,- Kč, částku 1.100.000,- Kč uhradila obviněná prodávajícímu před podpisem smlouvy a kupující Miroslav V. podpisem kupní smlouvy potvrdil převzetí této částky, zbývající část kupní ceny, 1mil. Kč, měla být dle smluvních podmínek uhrazena formou splátkového kalendáře při lhůtě poslední splátky do 1.10.2004, avšak obžalovaná 1mil. Kč jednorázově uhradila v prosinci 2003 a společně se svým manželem Luďkem Ž. tak jednala s cílem zastřít skutečný původ peněz užitých k zaplacení kupní ceny a vzbudit zdání nabytí tohoto bytu legálně získanými finančními prostředky, přičemž Luděk Ž. si byl vědom toho, že peníze pochází z výnosů dovozu nezdaněných a neproclených pohonných hmot ze Slovenské republiky do České republiky, pro kteréžto jednání byl odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 20.10.2006, sp. zn. 39T 10/2005, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 4.6.2008, sp. zn. 5To 85/2007 pro organizátorství trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona k § 148 odst. 1, odst. 4 trestního zákona spáchané ve prospěch zločinného spolčení podle § 43 trestního zákona a trestný čin legalizace výnosů trestné činnosti podle § 252a odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 12 let se zařazením do věznice s ostrahou, a obviněná Zdeňka Ž. věděla o zapojení Luďka Ž. do uvedených dovozů a o způsobu a původu takto získaných peněz,

**č í m ž m ě l a s p á c h a t**

zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který je obžalovaná stíhána.

# O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Šumperku byla obžalovaná Zdeňka Ž. uznána vinnou výše popsaným skutkem, kvalifikovaným jako zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku (dále jen TZ) ve spolupachatelství dle § 23 odst. 1 TZ. Za toto jednání jí byl dle § 216 odst. 3 TZ uložen trest odnětí svobody v trvání 2 roků, jehož výkon byl dle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 TZ podmíněně

odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků. Podle § 70 odst. 1 písm. d) TZ jí byl uložen též trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to nemovitosti zapsané v katastrálním území xxx Šumperk na listu vlastnictví č. xxx, jako bytová jednotka č. xxx a na listu vlastnictví č. xxx jako podíl xxx na budově č.p. xxx a přilehlého pozemku na ulici xxx.

Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná Zdeňka Ž. v zákonné lhůtě odvolání. Namítá, že nebylo prokázáno, že předmětný byt byl zaplacen z peněz, které měl její manžel získat z trestné činnosti a nebyla vyvrácena její obhajoba, že si na tento byt peníze půjčila od svého švagra. Kromě některých dalších skutečností poukazuje zejména na to, že pokud má být usvědčována telefonickým odposlechem, tak tento nebyl u nalézacího soudu přehrán, navíc tento rozhovor se udál až několik měsíců po zakoupení bytu. Rovněž namítá, že předsedkyně senátu v minulosti působila jako státní zástupkyně v některých trestních věcech jejího manžela. Navrhuje proto, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a zprostil ji obžaloby.

Krajská státní zástupkyně se vyjádřila tak, že okresní soud provedl dokazování v dostatečném rozsahu a správně rozhodl o vině a trestu. Navrhuje tedy, aby odvolání obžalované bylo jako nedůvodné zamítnuto s tím, že pokud by odvolací soud shledal nutnost doplnit dokazování o přehrání zmíněného odposlechu a prošetření tehdejších majetkových poměrů manžela obžalované, bude třeba napadený rozsudek zrušit a vrátit věc soudu I. stupně k novému projednání.

Krajský soud přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu podaného odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo a po zhodnocení věci ve veřejném zasedání dospěl k závěru, že je třeba rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Z obsahu trestního spisu bylo zjištěno, že obžalovaná Zdeňka Ž. popřela, že by se této trestné činnosti dopustila. S Luďkem Ž. žije asi 20 let a delší dobu s ním nechtěla uzavřít sňatek, neboť jmenovaný měl v minulosti různé problémy s trestním stíháním. Nakonec sňatek uzavřeli, ale chtěla být po majetkové stránce ochráněna, a proto uzavřeli smlouvu o zúžení společného jmění. Pokud se týká zmíněného bytu, tak v tomto bydleli od roku 1997 a následně zjistila, že byt patří panu V. Ona chtěla byt koupit, a proto si od svého švagra Václava Ž. půjčila částku 1.500.000,- Kč, kterou mu zaplatila při podpisu smlouvy a dále částku 1.000.000,- Kč, kterou V. zaplatila jednorázově, místo domluvených splátek. Pokud se týká odposlechu na č.l. 1474 uvedla, že se jednalo o běžnou hádku mezi manželi.

Svědek Luděk Ž. uvedl, že s naftou nelegálně neobchodoval, a pokud byl odsouzen jednalo se o vykonstruovanou záležitost. Jeho manželka navíc o jeho obchodech s naftou nevěděla, i když ji občas něco o nějakých jiných obchodech řekl. Pokud jde o zmíněný odposlech, tak manželce řekl, že když ho naštve, tak jí věci polije naftou, a tak je zničí, a z toho to vše vzniklo. On sám v minulosti finanční prostředky měl, disponoval řádově milióny korun, a to zejména z prodeje mincí, které jeho otec zhruba od 70. let sbíral, později prodal a on dostal svůj podíl. V bytě bydleli od roku 1997, on chtěl byt koupit, ale neměl na zaplacení splátek, a proto byt koupil pan V., kterému dlužil peníze. Obžalovaná si chtěla koupit byt pro sebe a peníze si půjčila od jeho bratra Václava Ž. Odkud měl jeho bratr peníze přesně neví. Pokud jde o smlouvu o zúžení majetku, tak toto je podle něho běžná záležitost a tuto smlouvu uzavřeli, aby jeho manželka byla do budoucna po majetkové stránce chráněna.

Svědek Miroslav V. uvedl, že Luďkovi Ž. od roku 1997 do roku 2003 ve 3 nebo 4 případech zapůjčil celkem 5.850.000,- Kč. O účel půjček se nezajímal. Jako zástavu na

tyto půjčky požadoval byt, který si Luděk Ž. pořídil. Protože Ž. byt nesplácel, on dlužnou částku doplatil sám, byt převedl na sebe a započítal si to na dluh vůči Ž. Poté podal žalobu na vyklizení bytu. Následně mu Ž. volal, že je ochoten dluh zaplatit, sešli se u pana G., a to s Luďkem Ž. a obžalovanou, kde mu Ž. vyplatili 4.500.000,- Kč s tím, že zbytek do 5.500.000,- Kč zaplatí obžalovaná v měsíčních splátkách. Na to sepsali kupní smlouvu a došlo k předání peněz. Za několik týdnů mu Ž. volal, že manželka chce mít klid a doplatí 1mil. Kč ihned, což se také stalo znovu v advokátní kanceláři Mgr. Godiny. Obžalovaná také zaplatila ještě nějaké menší poplatky. Rovněž uvedl, že při prvním jednání v kanceláři Mgr. Godiny měla částku 4.500.000,- Kč u sebe, předala je manželovi a on je předal jemu. Obžalovaná se k tomu vyjádřila tak, že kromě peněz zapůjčených od švagra měla i další peníze, ale o jejich původu nic neví.

Svědek Václav Ž. uvedl, že obžalované zapůjčil 1.500.000,- Kč a následně ještě 1mil. Kč s tím, že peníze má vrátit do roku 2003. O půjčkách byly sepsány smlouvy. Uvedl, že peníze neměl na účtu v bance, původně se nechtěl vyjádřit přesněji, kde je měl uloženy, následně uvedl, že peníze měl u matky v kovové schránce, přičemž jeho matka se domnívala, že tam jsou pouze doklady. Tyto peníze měl z prodeje mincí, které sbíral, a za které získal 15-18mil. Kč.

Z listinných důkazů vyplývá, že dne 9.12.2003 byla uzavřena smlouva o půjčce mezi obžalovanou a Václavem Ž. na částku 1mil. Kč a dne 3.5.2003 na částku 1.500.000,- Kč. Byl proveden důkaz znaleckým posudkem, kdy se znalec zabývá též počítačem Luďka Ž. a rozsudkem Krajského soudu v Brně sp. zn. 39T 10/2005, kterým byl Luděk Ž. odsouzen, jak je výše uvedeno. Z písemného záznamu o odposlechu telefonického rozhovoru mezi obžalovanou a jejím manželem ze dne 27.8.2004 bylo zjištěno, že tento telefonický rozhovor obsahuje řadu nadávek a invektiv, přičemž v závěru obžalovaná manželovi vyhrožuje, že půjde za mříže.

Okresní soud všechny provedené důkazy vyhodnotil tak, že uznal obžalovanou vinnou žalovaným skutkem, který kvalifikoval jako zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) TZ ve spolupachatelství dle § 23 TZ. Vzal za prokázané, že předmětný byt byl zaplacen z peněz, které manžel obžalované získal z trestné činnosti, o které obžalovaná věděla, jak podle jeho názoru vyplývá ze zmíněného odposlechu. Obhajobu obžalované, že si peníze půjčila od švagra považoval za účelovou, neboť smlouvy o půjčkách nebyly nijak úředně ověřeny a Václav Ž. tvrdil, že peníze měl v kovové schránce u své matky, což se jeví jako nevěrohodné. V této souvislosti poukazoval i na rozpor v částkách, které si měla obžalovaná od svého švagra půjčit s částkami, které byly postupně za byt zaplaceny. V jednání obžalované tedy dovodil přinejmenším nepřímý úmysl legalizovat finanční prostředky, které její manžel získal trestnou činností.

Odvolací soud se s těmito názory soudu I. stupně neztotožnil. Lze přisvědčit námitkám uvedeným v odvolání obžalované, až na námitku, že předsedkyně senátu soudu I. stupně neměla ve věci rozhodovat, neboť v minulosti jako státní zástupkyně byla činná v projednávání trestních věcí manžela obžalované. Tato skutečnost nemůže zakládat podjatost předsedkyně senátu. Z výpovědí obžalované a výpovědí svědků Luďka Ž. a Miroslava V. bylo prokázáno, že svědek Luděk Ž. měl do roku 2003 finanční problémy, když v opačném případě by si nemusel od svědka V. půjčovat bezmála 6mil. Kč a navíc byla proti němu vedena řada exekucí. Obžalovaná musela být srozuměna s tím, že někdy ve druhé polovině roku 2003 manžel obžalované získal značné množství finančních prostředků, když uhradil nejméně 4mil. Kč svědku V. na dluh, nebylo však prokázáno, že by obžalovaná v kritické době věděla, že její manžel se dopouští trestné činnosti a takto získává nelegální finanční prostředky, a

především nebylo prokázáno, že by na zakoupení bytu užila peníze, které obžalovaný takto protiprávně získal. K zakoupení předmětného bytu došlo koncem roku 2003 a jediný důkaz, ze kterého by mohlo být dovozováno, že obžalovaná věděla o trestné činnosti obžalovaného v souvislosti s obchodováním s naftou, je záznam o odposlechu telefonického rozhovoru mezi obžalovanou a jejím manželem ze srpna roku 2004, tedy až po 8 měsících od doby, kdy mělo dojít k trestné činnosti obžalované. Na základě tohoto záznamu o odposlechu telefonického rozhovoru tedy nelze dovodit, že koncem roku 2003 obžalovaná věděla o trestné činnosti svého manžela. Pokud se týká půjček od švagra obžalované Václava Ž., tak vzhledem k výše uvedeným okolnostem tyto hovoří ve prospěch obžalované, neboť jsou doloženy smlouvami, jejichž pravost nebyla nijak zpochybněna a není rozhodné, zda byly notářsky či jinak ověřeny. Skutečnost, že za byt měly být zaplaceny 2.100.000,- Kč a obžalovaná si od švagra půjčila 2.500.000,- Kč, lze vysvětlit i tím, že obžalovaná v souvislosti se zakoupením bytu hradila i některé další poplatky, o kterých hovoří svědek V. Nepodařilo se ani vyvrátit tvrzení svědka Václava Ž., že peníze měl uschovány u své matky, která o nich nevěděla, což sice není obvyklé, ale nelze to jednoznačně vyloučit.

Krajský soud po zhodnocení všech těchto skutečností dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že se stal skutek tak, jak je popsán v žalobním návrhu, a proto napadený rozsudek okresního soudu v celém rozsahu zrušil a podle § 226 písm. a) tr. řádu obžalovanou zprostil obžaloby.

**P o u č e n í :** I. Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí **j e** přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat
a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného
b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směruje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b/l a)-l) nebo § 265b/2 tr. řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Olomouci dne 13.10.2010

Vypracoval:
JUDr. Jiří Straňák

Za správnost vyhotovení: **JUDr. Jindřich Bayer, v.r.**
Irena Kvapilová předseda senátu